

Arrest

nr. 42 955 van 30 april 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X (tweede verzoeker), die verklaart van Belgische nationaliteit te zijn, in zijn hoedanigheid van voogd van X (eerste verzoeker), die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 8 februari 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 7 januari 2010 waarbij geen gevolg wordt gegeven aan de aanvraag tot afgifte van een aankomstverklaring, waarbij het bevel tot terugbrenging niet verlengd wordt en waarbij de beslissing van 25 mei 2009 behouden blijft.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 maart 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 april 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en advocaat M.-C. FRERE, loco advocaat B. SOENEN, en van advocaat M. JOPPEN, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 10 december 2007 diende eerste verzoeker een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten.

1.2. Aangezien eerste verzoeker een niet-begeleide minderjarige vreemdeling is wordt hem op 26 februari 2008 een voogd toegekend.

1.3. Aangezien uit de Eurodacresultaten bleek dat eerste verzoeker eerder in Nederland een asielaanvraag had ingediend, werd een terugnameverzoek gericht aan de Nederlandse autoriteiten die hierin toestemden op 21 april 2008.

1.4. Op 7 oktober 2008 werd een beslissing getroffen tot weigering van verblijf zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26 quater). Tevens werd op 7 oktober 2008 een bevel tot terugbrenging (bijlage 38) gericht aan tweede verzoeker, voogd van eerste verzoeker, waarbij verwezen wordt naar de bijlage 26 quater.

1.5. Aangezien eerste verzoeker onderdook en niet tijdig overgedragen werd aan de Nederlandse autoriteiten en de Belgische autoriteiten nalieten dit tijdig te melden aan de Nederlandse autoriteiten, verklaarden deze laatsten op 9 december 2008 niet meer verantwoordelijk te zijn voor de behandeling van eerste verzoekers asielaanvraag.

1.6. Op 13 mei 2009 diende tweede verzoeker een aanvraag in om eerste verzoeker in het bezit te stellen van een aankomstverklaring.

1.7. Met een schrijven van 25 mei 2009 brengt de verwerende partij tweede verzoeker op de hoogte van het feit dat het bevoegde gemeentebestuur uitgenodigd werd om aan tweede verzoeker een nieuwe bijlage 38 te betekenen. Tevens werd aan tweede verzoeker gevraagd om bepaalde inlichtingen aangaande eerste verzoeker te actualiseren.

1.8. Met een schrijven van 13 juli 2009 wordt het bevoegde gemeentebestuur gevraagd de bijlage 38 te verlengen met een periode van drie maanden. De gemachtigde van de burgemeester verlengt de bijlage 38 tot 2 september 2009. Tweede verzoeker wordt hiervan door de verwerende partij op de hoogte gebracht en wordt opnieuw gevraagd bepaalde inlichtingen aangaande eerste verzoeker te actualiseren.

1.9. Op 1 september 2009 verzocht tweede verzoeker opnieuw om de afgifte van een aankomstverklaring. Op 10 december 2009 herhaalt hij dit verzoek.

1.10. Bij schrijven van 7 januari 2010 deelde de gemachtigde van de staatssecretaris mee dat geen gevolg zal worden gegeven aan de aanvraag tot afgifte van een aankomstverklaring, dat het bevel tot terugbrenging niet verlengd wordt en dat de beslissing van 25 mei 2009 behouden blijft. Verzoekers werden hiervan op een niet nader bepaalde datum in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“Behoud van de beslissing

Naam, Voornaam: (G.S.)

Geboren op (...) te (...)

nationaliteit: India

Mijnheer, Mevrouw,

Uw schrijven van 10/12/2009 heeft al onze aandacht weerhouden. Ik heb in goede orde kennis genomen van uw nieuwe aanvraag tot afgifte van een verblijfsdocument in het kader van de toepassing van de omzendbrief van 15/09/2005. Desalniettemin kan ik geen positief gevolg geven aan uw aanvraag, de aankomstverklaring wordt niet afgeleverd en de bijlage 38 niet meer verlengd. De beslissing van 25/05/2009 blijft aldus behouden. Daarom, verwijs ik u dan ook naar de motivering van deze bijlage 38.

De situatie van uw pupil werd opnieuw onderzocht. Rekening houdend met alle elementen, bestaat de duurzame oplossing voor uw pupil nog steeds in een terugkeer naar zijn land van oorsprong waar een hereniging met zijn familie (vader, oom...) mogelijk is. Uw aanvraag bevat, overigens, geen enkel nieuw element.

Er worden bij uw aanvraag geen kopie van de overlijdensakte van de moeder of grootmoeder toegevoegd, enkel een attest opgemaakt bij een magistraat met een verklaring van de oom. Toch dienen we op te merken dat betrokkene reeds via de moeder van zijn schoonbroer een geboorteakte kon bekomen en nu dus deze attesten. Gelieve uw pupil te wijzen op de mogelijkheid om via deze piste het nodige hieromtrent (het bekomen van de overlijdensaktes) te doen.

In het kader van een vrijwillige terugkeer, kan uw pupil beroep doen op de verschillende programma's van terugkeer en reïntegratie van een organisatie zoals de IOM. In dit geval, en op basis

van een terugkeerdossier, kan de bijlage 38 verlengd worden gedurende de termijn noodzakelijk voor de praktische organisatie van de effectieve terugkeer.

Het is steeds mogelijk dat u ten gepaste tijde, op basis van nieuwe elementen, een nieuwe aanvraag indient in het kader van de omzendbrief van 15/09/2005. Deze aanvraag zal onderzocht worden met de nodige zorgvuldigheid en de globale situatie van uw pupil zal opnieuw geëvalueerd worden."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In wat als een enig middel kan beschouwd worden werpen verzoekers de schending op van de omzendbrief van 15 september 2005 betreffende het verblijf van niet-begeleide minderjarige vreemdelingen (omzendbrief NBMV), evenals de *"schending van de materiële motiveringsverplichting (zie ook artikel 62 Vreemdelingenwet)."*

2.2. Verzoekers betogen dat het centraal uitgangspunt van de bestreden beslissing is dat de verwerende partij van oordeel is dat de duurzame oplossing bestaat in de terugkeer naar het land van herkomst alwaar de hereniging met de familie mogelijk moet zijn. Verzoekers vervolgen dat indien de duurzame oplossing bestaat in de terugkeer naar het land van herkomst, een bijlage 38 afgeleverd dient te worden. Verzoekers vervolgen dat de Dienst Vreemdelingenzaken echter de bijlage 38 niet wil verlengen en dat de Dienst Vreemdelingenzaken stelt dat de bijlage 38 enkel kan verlengd worden in geval van een terugkeerdossier. Vervolgens citeren verzoekers bepaalde passages uit de omzendbrief NBMV en stellen zij dat uit de lezing van de omzendbrief blijkt dat in geval de duurzame oplossing bestaat in een terugkeer, een bijlage 38 dient afgeleverd te worden. Verzoekers vervolgen dat de Dienst Vreemdelingenzaken inderdaad een bijlage 38 heeft afgeleverd. Verzoekers merken vervolgens op dat met betrekking tot de verlenging van de bijlage 38 voormelde omzendbrief eveneens stelt dat de bijlage 38 eveneens kan verlengd worden in geval er nog geen duurzame oplossing is. Verzoekers stellen vervolgens: *"De Dienst Vreemdelingenzaken meent evenwel dat de duurzame oplossing reeds gevonden is, met name de terugkeer van verzoeker."* Verzoekers besluiten als volgt: *"Het is in die omstandigheden dat dient besloten te worden dat de bijlage 38 dient verlengd te worden. De verzoeker zal immers naar het oordeel van de verweerster het land dienen te verlaten. Een bijlage 38 dient dan ook verlengd te worden."*

2.3. Verweerder stelt in zijn nota met opmerkingen dat verzoekers in gebreke blijven aan te tonen op welke wijze zij het niet eens zijn met de bestreden beslissing. Verweerder benadrukt dat verzoekers geen enkele moeite doen om de gedane vaststellingen van de Belgische staat te weerleggen. Verweerder preciseert dat verzoekers niet betwisten dat eerste verzoekers vader nog steeds in het land van herkomst woont en de ouderlijke macht uitoefent en voegt eraan toe dat verzoekers evenmin een antwoord hebben voor de tegenstrijdige verklaringen die het dossier kenmerken en die tevens aangehaald worden in de bestreden beslissing. Verweerder vervolgt dat de omzendbrief NBMV expliciet bepaalt dat het principe van de eenheid van het gezin vooropstaat. Aangezien in de bestreden beslissing gemotiveerd wordt dat de duurzame oplossing erin bestaat dat eerste verzoeker herenigd wordt met zijn familie in het land van herkomst, is verweerder van mening dat geoordeeld werd in overeenstemming met de omzendbrief.

2.4. In hun repliekmemoire volharden verzoekers in hun middel zoals uiteengezet in het inleidend verzoekschrift.

2.5. De Raad stelt vast dat verzoekers in hun betoog enkel het onderdeel van de bestreden beslissing viseren dat ertoe strekt te stellen dat de bijlage 38 niet meer verlengd wordt.

2.6. Waar verzoekers een schending aanvoeren van de formele motiveringsplicht, neergelegd in artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, dient de Raad op te merken dat verzoekers met hun betoog niet aantonen in welke mate de formele motieven hen niet in staat stellen te achterhalen welke concrete redenen de beslissing schragen. Een schending van de formele motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

2.7. Waar verzoekers een schending aanvoeren van de materiële motiveringsplicht dient de Raad net als de verwerende partij vast te stellen dat verzoekers de vaststellingen in de bestreden beslissing niet betwisten en dat zij nalaten uiteen te zetten op welke wijze verwerende partij niet is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of die niet correct heeft beoordeeld of op grond daarvan op een kennelijk

onredelijke wijze tot haar besluit is gekomen. De Raad acht het middel op dit vlak dan ook onontvankelijk.

2.8. Uit de in punt 1.7. vermelde bijlage 38 die zich in het administratief dossier bevindt, blijkt dat de verwerende partij de duurzame oplossing voor eerste verzoeker situeert in het land van herkomst. Zoals verzoekers zelf stellen in hun verzoekschrift dient in dit geval conform de omzendbrief NBMV een bijlage 38 afgeleverd te worden. Met hun betoog *“Het is in die omstandigheden dat dient besloten te worden dat de bijlage 38 dient verlengd te worden. De verzoeker zal immers naar het oordeel van de verweerster het land dienen te verlaten. Een bijlage 38 dient dan ook verlengd te worden.”* en het citeren van bepaalde passages uit de omzendbrief NBMV die in het vet en onderlijnd worden weergegeven, tonen verzoekers niet aan op welke wijze de omzendbrief NBMV geschonden werd.

2.9. De Raad wijst er nog op dat uit de bestreden beslissing blijkt dat ze geen eindpunt is: indien een terugkeerdossier wordt ingediend, geeft de gemachtigde van de staatssecretaris aan dat de bijlage 38 kan verlengd worden en dat het ten allen tijde mogelijk is om op basis van nieuwe elementen een nieuwe aanvraag in te dienen in het kader van de omzendbrief NBMV.

Het enig middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig april tweeduizend en tien door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA